

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

พระอรหันต์สมัยปัจจุบัน

(คณะกรรมการชมรมพระพุทธศาสนา บริษัท เอ.ไอ.เอ จำกัด กราบนิมนต์องค์หลวงตาไปแสดงพระธรรมเทศนาและรับผ้าป่าสงเคราะห์โลก วันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ เวลา ๑๗.๓๐ น. ณ ศูนย์ฝึกอบรมตัวแทนบริษัท เอ.ไอ.เอ จำกัด ชั้น ๖ อาคารสาทรซิตี้ ถ.สาทรใต้ กรุงเทพฯ) นี่ก็ไปเทศน์ที่ปทุมธานีวันที่ ๒๓-๒๔ ใช้ไหมเราไปเทศน์ที่ปทุมธานีเพิ่งกลับมา นี่ไปเทศน์ที่จังหวัดปทุมธานีแล้วก็เข้าเขาใหญ่ จากเขาใหญ่ก็เพิ่งมาถึง นี่ก็จะเอาไปไหนอีก (เดือนเมษาไปกรุงเทพฯครับ) นั่นซี

แก่เท่าไรยิ่งงานหนักนะ หลวงตานี้แก่เท่าไรยิ่งงานหนัก ส่วนมากเกี่ยวกับเรื่องการเทศน์ แก่เท่าไรยิ่งงานหนัก หนักก็หนักไปทางเทศนาว่าการ อย่างอื่นก็ไม่ค่อยเท่าไร แต่เทศน์เอะอะเอาแล้ว ๆ นี่ไปปทุมธานีก็ไปเทศน์งานอะไร (งานทำบุญทดแทนบุญคุณแผ่นดิน) ก็อย่างนั้นละ เพิ่งกลับมา กลับมาแล้วก็ถูกนิมนต์เข้าไปเขาใหญ่อีก คนก็รวมกันอยู่ที่นั่นก็ได้เทศน์ที่นั่น ค้างคืนหนึ่ง พอฉันเสร็จแล้วก็ออกเดินทาง เพิ่งมาถึง

เราก็เห็นใจบรรดาลูกศิษย์ลูกหาของพระตถาคต ผู้นำเป็นสำคัญมากนะ ผู้นำสำคัญมาก ทางวัดก็ต้องมีหัวหน้าคือพระเป็นผู้นำ มาอยู่ด้วยกันอย่างนี้ให้ดู จะต้องเป็นกฎเป็นระเบียบเดียวกันตามหลักธรรมหลักวินัยเคลื่อนคลาดไม่ได้ ผิดนิดหน่อยก็เรียกมาเตือนแล้ว ๆ สามครั้งไล่เลย เรียกว่าเนื้อร้าย เพราะฉะนั้นอยู่ด้วยกันมากน้อยพระเถระต้องมีกฎมีระเบียบเดียวกัน ไม่แสง แม่องค์เดียวไม่ได้ สำหรับวัดป่าบ้านตาดเป็นอย่างนั้น นี่เฉพาะพระนะ อยู่ในความปกครองของเราร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ส่วนนั้นก็บริษัทบริวารเต็มไปอยู่นั้น แยกออกพวกลูกพวกหลานพวกเหลนพวกอะไร ลูกแท้ ๆ คือพระ ต้องได้แนะนำสั่งสอนถูกต้องแม่นยำ นี่ละหัวหน้า ๆ สำคัญมาก

พอพูดเรื่องนี้ก็ทำให้ระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น ที่เราไปถึงที่แรกเลยละที่วัดบ้านโคกนามน เราไปถึงที่นั่นกลางคืน โยมเขาบอกต้นทางตามหมู่บ้าน ทางก็เป็นทางเป็นด่าน ๆ ไปวัด ท่านเพิ่งมาสร้างวัดใหม่ ๆ ที่บ้านโคก เราไปถึงกลางคืน โยมเขาก็บอกให้จับทางนี้ คือมันจรู้งรัง ท่านไม่ปล่อยท่านจะถึงวัด วัดเพิ่งมาสร้างยังไม่มีหนทาง พอไปถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น มันก็เข้ากันได้กับที่เรามาหาท่านไม่ทัน จำพรรษาโคราช ออกพรรษาแล้วจะรีบมา แต่กฐินก็มัดคอกอยู่นั่นละ พอเสร็จกฐินออก ท่านไปสกลนครได้สามวันแล้ว ไม่ทัน เราเลยไปหนองคายก่อนแล้วย้อนกลับมา

ไปหาท่านแหละ ไปกลางคืน ไปเดินชุ่มซำๆ ไปก็ดู เราพิจารณาดูสถานที่อยู่ของท่าน เข้าไปกุฏิ ท่านเดินจงกรมอยู่ข้างศาลาเล็กๆ เราไม่เห็น เดินชุ่มซำๆ ไปกลางคืน ขบขันดิ้นะ ไปก็ไปดูศาลา เป็นศาลากรรมฐาน เฉพาะหลวงปู่มนี่เรารู้สึกจะเล็กไปสักหน่อยหนึ่ง เพราะนามของท่านกระเดื่องทั่วประเทศไทย แต่เพราะท่านมาพักใหม่ ศาลาหลังเล็ก ๆ เราก็ดู ถ้าว่าเป็นกุฏิก็จะใหญ่ไปสักหน่อย ถ้าเป็นศาลาก็จะเล็กไป ยืนดู ท่านเดินจงกรมอยู่นิ่งๆ ใครมานี่ ท่านว่าอย่างนั้นนะ บอกว่ากระผม พอว่ากระผมแล้วเสียงลั่นเลย นั่นเห็นไหมธรรม

คือเงียบๆ ไม่ใช่เงียบๆ อะไรวะ ถ้าท่านเดินจงกรมเงียบ วัดเหมือนวัดร้าง กฎระเบียบของท่านผู้จะครองอรรธครองธรรมเข้าสู่ใจเป็นอย่างดี นี่นำเรื่องคดีอันดี มาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง พระ ๘ องค์ ๙ องค์เหมือนวัดร้าง มีดณะนั้น ท่านกำลังเดินจงกรม พ่อแม่ครูจารย์เองก็เดินอยู่ที่นี่ ท่านว่าใครมานี่ บอกกระผม พอว่ากระผม อันว่าผมๆ ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผม ท่านว่า เสียงลั่นขึ้นเลย ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็ยังผม ตรงที่มันไม่ล้าน เอา แยังซิ ตรงที่มันไม่ล้านมันมีผมจริงๆ ใช่ไหม ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผม เสียงดังขึ้นเลย พระเดินจงกรมอยู่ เสียงลั่นขึ้นพระก็หลังไหลมา เราก็บอกว่ากระผมชื่อพระมหาบัว เอ้อ ก็ว่าอย่างนั้นซี นี่ผมๆ ท่านแห่เอาด้วยนะ ตั้งแต่เด็กมันก็มีผม เอาอีกแหละ

ไอ้ ถึงใจนะ แทนที่เป็นผลลบไม่นะ เป็นผลบวก สมกับเจตนาของเรามุ่งใส่ท่านอย่างแรงกล้า มุ่งมรรคผลนิพพานไม่ใช่มุ่งอะไร ท่านคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน พ่อแม่ครูจารย์มัน ไม่มีที่สงสัย คือพระอรหันต์สมัยปัจจุบันนั้นแหละพูดง่าย ๆ ท่านพระอาจารย์มั่นคือพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน จากนั้นก็เลยอยู่กับท่านมาตลอด ก็เดชะอยู่นะ ตั้งแต่ไปอยู่เป็นเวลา ๘ ปีท่านก็ล่องไป ถึงจะออกไปเที่ยวก็ไปใกล้ๆ แล้วกลับเข้ามาเรียกว่าบ้านเกิดบ้านตายของเราอยู่กับท่าน ถึงเวลาออกเที่ยวก็เที่ยว เป็นเวลา ๘ ปี ท่านเมตตารับไว้

เรื่องกฎระเบียบนี้เรียบหมดเลย นั่นนะดูเอา ที่นี่เราไปดูที่แรกดูพระ เณรไม่มีนะมีแต่พระ ดูเหมือน ๙ องค์ ออกมาศาลามององค์ไหน ๆ เหมือนผ้าพับไว้ๆ ประหนึ่งว่าพระเหล่านี้ท่านเป็นพระอรหันต์ทั้งหมด เพราะเชื่อหลักใหญ่ได้แก่พ่อแม่ครูจารย์มั่น เราซื่อร้อยเปอร์เซ็นต์เลยว่าเป็นพระอรหันต์ ที่นี้มองดูพระที่ลงมาศาลาตอนเช้าครั้งแรกนี้ มองดูองค์ไหนเหมือนผ้าพับไว้ๆ เรียบไปหมดเลย เราก็ดู ไอ้ พระเหล่านี้ท่านเป็นพระอรหันต์ไปหมดแล้วหรือ ก็มีพระโกโรโกโสแต่เราองค์เดียวเท่านั้นหรือที่มาขวางวัดอยู่นี่นะ นึกในใจนะ ท่านเรียบขนาดนั้นละ เป็นผ้าพับไว้หมดเลย จนกระทั่งว่า เอ้อ พระเหล่านี้ท่านเป็นพระอรหันต์ไปหมดแล้วหรือ จะเป็นพระเทวทัตขวางโลกขวาง

ศาสนาแต่เราองค์เดียวนี้เทรอ นึกในใจนะ ครั้นอยู่ไปๆ ก็ค่อยรู้เรื่องรู้อารมณ์กันไป นี่พูดถึงเรื่องความเรียบริ้อย ทุกสิ่งทุกอย่างงามงดงามตาไปหมด นั้นละผู้ใหญ่เป็นธรรมเป็นอย่างนั้นละ

เราไม่ลืมนะไปอยู่ที่แรกจนกระทั่งถึง ๘ ปี ท่านล่องลับไป อยู่กับท่านตลอดมา จนกระทั่งวาระสุดท้ายเราเลยกลายเป็นผู้อุปฐากของท่านเสียเอง เจ็บไข้ได้ป่วยจะเป็นเราเท่านั้นอยู่ในมุ้งกับท่าน ครั้นเวลาสุดท้ายเสียจริงๆ พอท่านเคลิ้มหลับไปบ้าง กลางคืน เป็นวิธโรค พอตกกลางคืนหนาวๆ นี่ไอ ท่านไม่ได้นอนเราก็ไม่นอน เราติดกับท่านอยู่นั้นตลอด บางทีท่านเคลิ้มหลับไปบ้าง พอลืมตาขึ้นมาท่านไม่เห็นเรา ท่านมหาไปไหนๆ พระทั้งวัดไม่ถามหานะ ท่านมหาไปไหน

ก็คือท่านเมตตาตัวเอง เพราะเราชอบทุกอย่างแล้วกับท่าน จะโง่งจะฉลาดเท่าไร เราชอบหมดให้ท่านสับท่านเขก อะไรที่เหลือออกมาจะเป็นอรรถเป็นธรรมเป็นเงินเป็นทอง อันไหนที่ไม่ดีท่านจะสับเขก เรียกว่าถากออกหมดเลย อยู่กับท่านเป็นเวลา ๘ ปี โอ้อึ้งใจนะ ปฏิบัติกับพ่อแม่ครูจารย์มันเราปฏิบัติอย่างถึงใจจริงๆ ทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านเอะอะก็ท่านมหาไปไหน ก็คือท่านเมตตาไว้ใจนั่นเอง กลางคืนก็อยู่กับท่านตลอด ถ้าท่านนอนไม่ได้คือไอ เราก็นอนไม่ได้เราก็อยู่นั้น กลางวันถ้าอากาศไม่ค่อยหนาวนักท่านก็สบาย ไม่ค่อยไอ พอตกกลางคืนเย็นๆ นี่โอบมาก นั้นละเป็นเวลาทีหนักมาก ท่านหนักมากเราก็ประจำอยู่นั้นเลย

เราอยู่กับท่านเป็นเวลา ๘ ปีท่านก็มรณภาพไป ถึงใจทุกอย่างสำหรับเราที่ปฏิบัติอุปถัมภ์อุปฐากท่าน ตัดครองเลย เอา โง่งฉลาดเท่าไรก็ทุ่มไปหาท่าน อะไรไม่ดีท่านจะสับจะเขกออก จะให้เหลือแต่ของดี เราจึงชอบเลยเชียวกับท่าน เป็นตายไม่ว่า เราเคารพขนาดนั้นละพ่อแม่ครูจารย์มันคือพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน สมัยปัจจุบันพระอรหันต์ดูเอา ธรรมวินัยที่ท่านสอนไว้แล้วว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว ชอบตลอดกาลสดๆ ร้อนๆ

เอา ใครปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัยนี้ มรรคผลนิพพานจะอยู่ในเงื้อมมือของผู้นั้นโดยแท้ๆ เพราะเป็นสวากขาตธรรมท่านตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่ได้หลอกลวงสัตว์โลก เป็นแต่พวกเรามาหลอกลวงตนเอง ท่านสอนอย่างนี้มันแปลไปทางนี้ ท่านสอนอย่างนี้มันแปลไปเสีย มันก็ไม่ได้เหตุได้ผลหลักเกณฑ์อะไร สุดท้ายศาสนาก็กลายเป็นตุ๊กตาเป็นเครื่องเล่นของเด็ก ของพวกลิงพวกค่างชาวพุทธเรานี้ไปเสีย อย่างนั้นละ

ให้พากันพิจารณาทุกคนนะ ศาสดาองค์เอกเป็นผู้สอนไว้ สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบทุกอย่าง ไม่มีผิดมีพลาดไปไหน ขอให้ปฏิบัติตามนั้นเถอะมรรคผลนิพพานจะเป็น

เจ้าของครองได้ไม่สงสัย ถ้าจะเอาแบบโกโรโกโสวัดก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระ
 เณรก็กลายเป็นมูตรเป็นคูไปทั่วทั้งวัดป่าวัดบ้านมันแบบเดียวกันหมด มีแต่ส้วมแต่
 ถ่านมีแต่มูตรแต่คู ส้วมถ่านคือวัด มูตรคูคือพระเณรอยู่ในวัดปฏิบัติโกโรโกโส ไม่ได้
 ศัพท์ได้แสง ไม่ได้เรื่องได้ราว แล้วจะให้เขาเคารพอะไร เจ้าของก็หาที่เคารพเจ้าของ
 อบอุ่นใจเจ้าของไม่ได้

ถ้าลงปฏิบัติเจ้าของให้แน่เออะนะ ไปอยู่ที่ไหนแน้อยู่ภายในใจ ใครเห็นตา
 มันตาคน มันรู้ หูคนใจคนมันรู้ดีชั่ว แม้แต่ตาทามันก็รู้เข้าใจใหม่ ให้พิจารณาอย่างนั้น
 ศาสนานี้สอนโลกให้เรียบร้อยที่สุดไม่มีอะไรเกินศาสนา ตั้งแต่กิริยาส่วนหยาบๆ ความ
 เคลื่อนไหวไปมาของธาตุขันธ์เรียบ แล้วยิ่งภายในใจก็เรียบ นั่นธรรมะท่านสอน สดทำย
 กิเลสไม่มีในใจ กลายเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาสดๆ ร้อนๆ ตามทางของสวากขาตธรรมที่
 ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ไปเรื่อยอย่างนั้นละ ถ้าตั้งใจปฏิบัติ อันนี้มันไม่ตั้งใจปฏิบัติเลยถือ
 ศาสนาเป็นของเล่นไปหมด โอ้อ่าฟูฟ่า ถ้าเป็นพระยิ่งเป็นมหาเปรียญเป็นเจ้าของฟ้าเจ้าคุณ
 แล้วบ้าไปหมดเลย พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนมาหลายศตวรรษ ท่านสอนมาหาอรรถหา
 ธรรมต่างหาก

ขอให้มึธรรมภายในจิตใจเจ้าของเอะไปไหนเย็นหมด ถ้าธรรมไม่มีแล้วอย่างว่า
 ใช้ไม่ได้เลย ให้พากันจำเอานะลูกหลาน เราเป็นลูกชาวพุทธ อยู่ในบ้านในเรือนให้มี
 ศาสนาติดตัว ผัวกับเมียอย่าทะเลาะกัน ส่วนมากผู้หญิงนั้นละมันปากเปราะ มันคอย
 ทะเลาะกับผัวพ่อบ้านเสมอ เดี่ยวหยิกนั้นช่วนนี้ ที่มาเหล่านี้ใส่เสื้อใส่ผ้ามานี้คือผู้หญิง
 มันช่วนเอาหลัง เข้าใจใหม่ มองข้างหลังไม่ได้มันมีแต่รอยช่วน ต้องปิดเอาไว้ถึงพอดูได้
 พวกแมวมันช่วน เป็นอย่างนั้นนะ ให้ลงกัน ใครพูดผิดพูดถูก อย่าเอาความเป็นใหญ่ใน
 ความเป็นผัวเป็นเมียมาใส่กัน อย่าถือสิทธิ์ว่าเราก็เป็นเมีย เราก็เป็นผัว เอาสิทธิ์ต่อสิทธิ์
 สิทธิ์ที่รู้มานะไม่ลงกัน ทะเลาะกันได้ จากนั้นกัดกัน ถ้าต่างคนต่างเอาอรรถเอาธรรมเข้า
 มาเป็นเครื่องปกครอง ใครพูดผิดถูกชั่วดียวอมรับกันทันทีๆ อยู่ด้วยกันได้จนกระทั่งวัน
 ตาย เข้าใจใหม่ละ เออะพูดเท่านั้นละวันนี้

สำหรับวัดนี้ก็รู้สึกว่าจะเป็นวัดใหญ่อยู่มาก ในภาคอีสานวัดนี้เป็นวัดหลักวัด
 ใหญ่ ขึ้นต้นก็คือหลวงปู่มั่น เขาก็เลยถือเอาเราเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น วัดนี้เลย
 กลายเป็นวัดใหญ่ขึ้นมา สร้างดูเหมือน ๕๐ ปีแล้วมี ๒๔๙๙ เริ่มสร้างวัด ได้ ๕๐ กว่าปี
 ที่สร้างวัดนี้ ก็อย่างนี้แหละพอดี ให้อยู่พอดีวัดอยู่ที่อาศัยเพียงอาศัยเท่านั้น ไม่ให้หุหุ
 ฟูฟ่า มันกลายเป็นโลกไป ให้หุหุฟูฟ่าภายในใจ ข้อวัตรปฏิบัติศีลธรรมภายในใจไป
 ที่ไหนงามหมด งามภายนอกไม่เป็นทำเป็นทาง ตกแตงนั้นตกแตงนี้ ถือว่าดีภายนอก

เป็นของเลิศเลอยิ่งกว่าธรรมที่พระพุทธเจ้าประทานให้เสียอีก มันเป็นอย่างนั้น เอาละ
ที่นี่ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ